

Hallo Roel,

Ik heb de tussenbeslissing gelezen en die verbaast mij omdat de feitelijke situatie binnen het College in 2001 heel anders was.

Zoals je weet ben ik op twee momenten bij deze zaak betrokken geweest. De eerste keer was als wethouder binnen het College van B&W in 2001, toen jij de gesprekken met Vahstal voerde. De tweede keer was in 2005, toen ik verantwoordelijk wethouder was en ik de vervolgovereenkomst met Vahstal tekende.

In 2001 was in ons College welke wethouder binnen de taakverdelingen continu gemachtigd om onderhandelingen te voeren en besluiten te nemen of overeenkomsten aan te gaan. Jij was de meest aangewezen persoon om deze klus te doen. Jij had al tien jaar ervaring, was een goede onderhandelaar (oud-vakbondsman) en je was ook waarnemend burgemeester van Amersfoort.

De verantwoordelijke wethouder (jij dus) werd altijd begeleid door de Gemeentesecretaris en de concerndirecteuren. De staven waren goed aangehaakt (oftewel altijd betrokken) zodat geen solitaire processen ontstonden. Binnen de bestaande beleidskaders en de vastgestelde begroting had iedere wethouder handelingsvrijheid. Pas als het resultaat afweek van het reguliere beleid of financiële consequenties had die niet in de begroting waren voorzien of gevolgen hadden voor meerdere beleidsterreinen bracht je als wethouder een en ander terug in het College en daarna eventueel in de Raad.

Zeker op terreinen als Grondzaken, Financiën, Economische Zaken, CSG en Vathorst was er sprake van een zeer zwaar ambtelijk en bestuurlijk bemenste staf, onder andere de Staf Grondbedrijf CSG, naast de betrokkenheid van meerdere wethouders (soms halve college aanwezig). In dat overleg lag de feitelijke inhoudelijke terugkoppeling.

Omdat de compensatie met woningbouwprojecten grotendeels via het Ontwikkelingsbedrijf Vathorst (OBV) moest lopen, zat er ook een vertegenwoordiger van het OBV bij de bijeenkomsten van de Staf Grondbedrijf en CSG, zodat er 'back-up' was vanuit die hoek.

Voor wat betreft jouw gesprekken met Vahstal was er binnen het College consensus over de aanpak en je bevoegdheid. Je hebt ook regelmatig teruggekoppeld binnen het College. We hadden binnen het College wat we noemden 'Keek op de Week'. Daarbij brachten de wethouders verslag uit over de stand van zaken. Dat jij met Vahstal gesprekken voerde was ook naar de Raad gecommuniceerd.

Voor zover mij bekend heeft niemand toen aan de bel getrokken dat er geen mandaat zou zijn.

Wel werden wij als wethouder wel eens verrast met toezeggingen van ambtenaren. Er werden doorgaans geen officiële collegebesluiten genomen over zaken als het toekennen van compensatiewoningen. Sterker nog, soms werden door de directeuren (bijvoorbeeld door Willem de Jager) parkeerplaatsen en grote aantallen woningen als compensatie aangeboden aan een partij, zonder dat dit in het College kwam. Ik heb mij altijd op het standpunt gesteld dat als burgers/ondernemers in onze stad kunnen aantonen dat ze op directieniveau of bestuurdersniveau toezeggingen hebben gekregen, dat je daar als Gemeente verantwoordelijk voor bent en hooguit interne problemen op te lossen hebt. Dit was niet alleen mijn standpunt maar van het hele College in 2001.

Het lijkt mij prima om een en ander binnenkort eens te bespreken met de toenmalige collega's. Het is natuurlijk van de gekke dat de Gemeente bindend adviseurs op het verkeerde spoor zet. Misschien zaak om dat ook aan de bindend adviseurs te laten weten.

Na jouw vertrek en het vertrek van Henk Kuit ben ik me pas echt met het dossier Vahstal gaan bemoeien en heb ik in 2005 als verantwoordelijk wethouder geen aanleiding gezien om het standpunt in te nemen dat de afspraken met Vahstal terug gedraaid moesten worden omdat er onvoldoende mandaat was. Integendeel, de afspraken werden gerespecteerd.

Ik heb hierover al eerder een verklaring afgelegd tijdens het getuigenverhoor.

Ik wist welke bijlagen er bij de O&R-overeenkomst zouden komen en ik had in 2005 mediator Hans Struijk aangewezen om de zaken af te handelen. Hans Struijk koppelde op mij terug als er iets was en verder besprak hij alles met de betrokken ambtenaren, waaronder Nico Kamphorst. Sowieso was het hele ambtelijke apparaat op de hoogte en werd de overeenkomst met bijlagen gesloten met medeweten van het ambtelijk apparaat. Ook Willem de Jager (directeur) had hier kennis van. Hans Struijk heeft op mijn verzoek het eindresultaat van de O&R 2005 besproken met directeur SOB Nico Kamphorst. Daarvoor had Struijk alle tussenresultaten doorgesproken met de betrokken ambtenaren.

Voordat ik de overeenkomst uit 2005 met Vahstal aanging, heb ik nog met Kamphorst gesproken. Die gaf aan dat hij de zaak wel wilde uitprocederen en dat hij hoopte onder de afspraken van 2001 (met Roel Boer) uit te kunnen komen, omdat hij Van Zelm geen goede advocaat vond. Misschien zou de Gemeente deze rechtszaak wel winnen, vond Kamphorst.

Ik heb toen gezegd dat ik dit niet correct vond en dat afspraak afspraak is. Ik heb deze keuze toen ook voorgelegd aan de Raadscommissie: procederen of praten. Ik heb daarbij aan de Raadscommissie een 19 punten lijst gepresenteerd. De Raadscommissie heeft toen over de te volgen koers en keuze (procederen of overeenkomst sluiten) aangegeven dat zij wilde dat ik een overeenkomst met Vahstal aanging.

Zo is de overeenkomst uit 2005 tot stand gekomen.

Zoals ik al eerder verklaard heb heeft Hans Struijk het contact onderhouden met de ambtenaren (o.a. Kamphorst) en Vahstal. Ook Hans Struijk was van mening, dat er sprake was van afspraken gemaakt in 2001, die waren vastgelegd in de Collegebrief.

In die Collegebrief lagen de afspraken vast die jij in 2001 gemaakt had met Vahstal. Mijn uitgangspunt was dat deze brief bestaat, ik heb deze niet betwist, en ik wilde – in de lijn met wat in de Raadscommissie is besloten – er niet van weglopen en geen discussie voeren over de vraag of er wel of niet een mandaat was. Als oud-wethouder in 2001 wist ik immers dat jij tot deze afspraken was gekomen in opdracht van en met medeweten van de overige collegeleden. De brief was bovendien al op meerdere plekken bekend.

Ik wist welke bijlagen er bij de O&R-overeenkomst uit 2005 zouden worden gevoegd. Over het aangaan van deze overeenkomst inclusief de bijlagen is in 2005 een Collegebesluit genomen. Door mij is als verantwoordelijk wethouder de volgende procedure gevolgd: én de Raadscommissie is gehoord én er is een Collegebesluit genomen.

Het onderdeel 3.000 m2 detailhandel, zoals genoemd in die Collegebrief, kon ik Vahstal niet geven. De Gemeenteraad wilde hier niet aan. Maar voor het overige, waar het ging om de woningbouwprojecten, maar meer in het bijzonder de aantallen, het type en dat soort zaken,

was het een bevoegdheid van ons College en daar kwam de Raad niet aan te pas. Ik vond als verantwoordelijk wethouder dat deze afspraken uit 2001 moesten worden nagekomen.

Ik hoop je vooralsnog voldoende te hebben geïnformeerd over mijn kijk op de zaak.

Met vriendelijke groet,

Amersfoort 6-9-2016

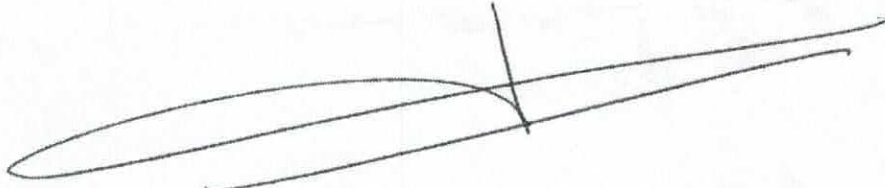

J. de Wilde

Mede namens

M. Fränzel

P. Jonkmans

T. de Man